

Sygn. akt VIII U 2028/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2019 r. w Gliwicach

sprawy A. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 15 maja 2018 r. **nr** (...)

z dnia 15 maja 2018 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu A. K. prawo do emerytury górniczej na podstawie art. 50e ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych od dnia 6 sierpnia 2018r.,
- w pozostałym zakresie oddala odwołanie,
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. na rzecz odwołującego kwotę 180zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 2028/18

UZASADNIENIE

Decyzjami z 15 maja 2018 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. działając na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych:

- odmówił ubezpieczonemu A. K. prawa do emerytury górniczej bez względu na wiek (art. 50e), ponieważ nie udowodnił on wymaganych 25 lat pracy górniczej, lecz 21 lat, 1 miesiąc i 29 dni takiej pracy;

b) odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej ze względu na wiek (art. 50a), albowiem ubezpieczony nie osiągnął wymaganego przepisami wieku.

Ubezpieczony ostatecznie zaskarżył obie decyzje. Wniósł odwołanie, w którym domagał się przyznania prawa do emerytury górniczej. Twierdził, że organ rentowy powinien zaliczyć mu do stażu pracy górniczej dodatkowo okresy wykonywania pracy jako spawacz pod ziemią od 3 marca 1989 r. do 5 września 1989 r. i od 8 marca 1991 r. do 14 czerwca 1991 r., a także okresu pracy jako sygnalista pod ziemią od 15 czerwca 1991 r. do 9 czerwca 1995 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Wskazał, że do stażu pracy górniczej zaliczył ubezpieczonemu okresy pracy jako spawacz pod ziemią od 3 marca 1989 r. do 5 września 1989 r. i od 8 marca 1991 r. do 14 czerwca 1991 r. Z kolei okres pracy jako sygnalista pod ziemią od 15 czerwca 1991 r. do 9 czerwca 1995 r. nie został zaliczony do stażu pracy górniczej, gdyż nie przedłożono miesięcznego wykazu zjazdów pod ziemią.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony A. K. urodził się (...)

W okresie od 3 marca 1989 r. do 9 czerwca 1995 r. pracował w (...) SA KWK (...) w R. (dalej w treści: KWK (...)), z tym że:

- od 3 marca 1989 r. do 5 września 1989 r. jako spawacz pod ziemią,
- od 8 marca 1991 r. do 14 czerwca 1991 r. jako spawacz pod ziemią,
- od 15 czerwca 1991 r. do 9 czerwca 1995 r. jako sygnalista pod ziemią.

W okresie pracy w KWK (...) ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na oddziale szybowym. Była to praca górnicza wykonywana pod ziemią. Jako sygnalista kontrolował oraz zabezpieczał transport ludzi i towarów, wykonywał prace na podszybiu urządzeń przyszybowych, zapór, kołowrotów. Niezależnie od tych czynności, w wolnym czasie wykonywał on również inne prace, w tym prace remontowe. Pracował także jako ślusarz na pompowni głównej. Pracował na różnych poziomach, w tym 765 i 790.

Pracodawca ubezpieczonego nie prowadził zestawień potwierdzających zjazdy pod ziemię dla sygnalistów. Nie ma również innej dokumentacji potwierdzającej tę okoliczność.

Od 12 czerwca 1995 r. ubezpieczony pracuje w (...) SA Oddział KWK (...) w R., ostatnio jako starszy ślusarz pod ziemią.

W dniu 2 maja 2018 r. ubezpieczony wniósł o przyznanie mu prawa do emerytury górniczej.

W dniu 15 maja 2018 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej bez względu na wiek, bowiem nie wykazał on 25 lat pracy górniczej. Do tego stażu pracy nie zaliczono pracy ubezpieczonego w (...) SA KWK (...) w R. od 15 czerwca 1991 r. do 9 czerwca 1995 r.

Od powyższej decyzji organ rentowy wniósł odwołanie, które zainicjowało niniejsze postępowanie.

W trakcie postępowania Sąd zobowiązał organ rentowy do hipotetycznego wyliczenia stażu pracy górniczej oraz wskazania daty nabycia prawa do spornego świadczenia, przy uwzględnieniu ww spornego okresu do pracy górniczej oraz okresu zatrudnienia w (...) SA Oddział KWK (...) w R..

W odpowiedzi na zobowiązanie Sądu, organ rentowy wskazał, że na dzień 6 sierpnia 2018 r. ubezpieczony spełniłby wszystkie przesłanki do przyznania spornego świadczenia.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego; pisma (...) Centrum Usług (...) z dnia 5 sierpnia 2016 r. (k.12); kopii akt osobowych ubezpieczonego (k.21-41); zeznań świadka M. B. złożonych na rozprawie w dniu 21 października 2018 r. (k.46-47); zeznań świadka F. D. złożonych na rozprawie w dniu 21 października 2018 r. (k.47-48); zeznań ubezpieczonego złożonych na rozprawie w dniu 21 października 2018 r. (k.48-49); zaświadczenia z (...) z dnia 3 grudnia 2018 r. (k.58).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków M. B. i F. D., albowiem były one spójne, logiczne i stanowcze. Świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym na oddziale szybowym, zatem znali specyfikę wykonywanych przez niego czynności. M. B. i F. D. w sposób precyzyjny opisali na czym polegała praca sygnalisty pod ziemią. Wskazali również zakres prac jakie należało wykonać na tym stanowisku. Z treści zeznań wynika, że praca ubezpieczonego w spornym okresie była pracą górniczą. Jednocześnie zeznania świadków pokrywają się z zeznaniami ubezpieczonego, zatem nie ma podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.

Sąd uznał, że zgromadzone dowody są kompletne i pozwalają na czynienie na ich podstawie ustaleń co do stanu faktycznego, a następnie na rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego okazało się zasadne w zakresie decyzji odmawiającej mu prawa do emerytury bez względu na wiek. W pozostałym zakresie, a więc w zakresie dotyczącym decyzji odmawiającej prawa do emerytury ze względu na wiek, podlegało oddaleniu, albowiem odwołujący nie ukończył 50 roku życia.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczonemu przysługuje prawo do emerytury górniczej bez względu na wiek albowiem organ rentowy wydał decyzje, w której odmówił ubezpieczonemu prawa do tego świadczenia. Jednocześnie spornym okresem okazał się okres pracy ubezpieczonego w KWK (...) od 15 czerwca 1991 r. do 9 czerwca 1995 r., gdzie ubezpieczony pracował jako sygnalista pod ziemią, gdyż organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu tego okresu do pracy górniczej.

Zgodnie z art. 50e ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998 r. (Dz.U z 2017 r., poz. 1383) prawo do górniczej emerytury, bez względu na wiek i zajmowane stanowisko, przysługuje pracownikom, którzy pracę górniczą wykonywali pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres wynoszący co najmniej 25 lat, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Do okresów pracy górniczej, o której mowa w ust. 1, zalicza się także okresy:

1)niezdolności do pracy z tytułu wypadku przy pracy albo z tytułu choroby zawodowej, za które wypłacone zostało wynagrodzenie lub zasiłek chorobowy albo świadczenie rehabilitacyjne,

2)czasowego oddelegowania pracowników, o których mowa w art. 50c ust. 1 pkt 6, do zawodowego pogotowia ratowniczego w (...) S.A. w B., w (...) S.A. Oddział (...) w L. lub w okręgowych stacjach ratownictwa górniczego

- bezpośrednio poprzedzone pracą górniczą wykonywaną pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, przypadające w czasie trwania stosunku pracy.

3. Prawo do emerytury, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem, że pracownik nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Z kolei, w myśl art. 50c ust. 1 ustawy emerytalnej, za pracę górniczą uważa zatrudnienie:

1) pod ziemią w kopalniach węgla, rud, kruszców, surowców ogniotrwałych, glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów, gipsu, anhydrytu, soli kamiennej i potasowej, fosforytów oraz barytu;

- 2) pod ziemią i przy głębieniu szybów w przedsiębiorstwach budowy kopalń określonych w pkt 1 oraz pod ziemią w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących dla tych kopalń roboty górnicze lub przy budowie szybów;
- 3) pod ziemią w przedsiębiorstwach montażowych, przedsiębiorstwach maszyn górniczych, zakładach naprawczych i innych podmiotach wykonujących dla kopalń określonych w pkt 1 podziemne roboty budowlano-montażowe, roboty przy naprawie maszyn i wdrażaniu nowych urządzeń; pracownikom zatrudnionym w tych przedsiębiorstwach, zakładach i innych podmiotach uznaje się za pracę górniczą te miesiące zatrudnienia, w których co najmniej połowę dniówek roboczych przepracowali pod ziemią;
- 4) na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalini;
- 5) pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń, przedsiębiorstw i innych podmiotów określonych w pkt 1-3, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalini i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego;
- 6) w charakterze członków drużyn ratowniczych kopalń określonych w pkt 1 i 4, mechaników sprzętu ratowniczego tych drużyn oraz w charakterze ratowników zawodowych w stacjach ratownictwa górniczego;
- 7) na stanowiskach maszynistów wyciągowych na szybach oraz na stanowiskach sygnalistów na nadszybiach szybów w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w pkt 1 i 2;
- 8) na stanowiskach pracy pod ziemią w nieczynnych kopalniach wymienionych w pkt 1;
- 9) na stanowiskach instruktorów zawodu w górniczych polach szkoleniowych pod ziemią oraz w kopalniach siarki i węgla brunatnego.

Z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wynika, że okres pracy ubezpieczonego w KWK (...) od 15 czerwca 1991 r. do 9 czerwca 1995 r. był pracą górniczą w rozumieniu art. 50c ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej. Ubezpieczony był wówczas zatrudniony na stanowisku sygnalisty pod ziemią. Do jego obowiązków należało kontrolowanie oraz zabezpieczenie transportu ludzi i towarów, wykonywanie prace na podszybiu urządzeń przyszybowych, zapór, kołowrotów, a także prace remontowe (w wolnym czasie). Czynności te ubezpieczony wykonywał pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Okoliczności te wynikają nie tylko z jego zeznań, ale i z zeznań świadków M. B. i F. D., którzy pracowali razem z ubezpieczonym na oddziale szybowym. W związku z tym, biorąc po uwagę charakter wykonywanej przez ubezpieczonego pracy, Sąd uznał, iż wspomniany okres sporny podlega zaliczeniu do stażu pracy górniczej.

Wskazać również należy, że w trakcie postępowania Sąd zobowiązał organ rentowy do hipotetycznego wskazania daty nabycia przez ubezpieczonego prawa do emerytury górniczej bez względu na wiek, przy uwzględnieniu spornego okresu pracy ubezpieczonego w KWK (...) od 15 czerwca 1991 r. do 9 czerwca 1995 r. oraz z uwzględnieniem okresu zatrudnienia w (...) SA. Po uzupełnieniu wymaganej przez organ rentowy dokumentacji, w piśmie z dnia 19 kwietnia 2019 r. organ rentowy wskazał, iż byłby to 8 sierpnia 2018 r., bowiem w tym dniu ubezpieczony legitymowałby się 25 letnim okresem pracy górniczej.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴§2 kpc Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego dotyczącą odmowy przyznania emerytury górniczej bez względu na wiek i przyznał ubezpieczonemu sporne

świadczenie od 8 sierpnia 2018 r., a więc od dnia kiedy spełnił on wszystkie wymagane przepisami przesłanki do jego uzyskania.

O kosztach zastępstwa procesowego, Sąd orzekł na podstawie art. 98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 j.t.), zasądzając od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) sędzia (del.) Magdalena Kimel